

foc i lloc

Justícia, política i separació de poders

Cal anar amb compte de no danyar la imatge d'imparcialitat que ha de mostrar la Justícia

JEAN MICHEL **RASCAGNERES**

Aquest 2013 celebrarem el vintè aniversari de la Constitució. En el moment de la seva entrada en vigor molts s'han felicitat de la seva modernitat i de la seva adaptació a les institucions històriques, tan peculiars, del país. Els negociadors del Consell General i dels coprínceps han demostrat així un gran talent en no caure en una revolució institucional i a preservar una realitat provinent de l'edat mitjana, tot integrant els principis essencials del dret constitucional actual. I veníem de lluny, cal recordar-ho. A tall d'exemple, el nostre sistema polític destacava per una barreja de poders: executiu, legislatiu i judicial, antinòmica amb les teories de Locke o de Montesquieu. La separació de poders, inherent al degut respecte dels drets fonamentals, és, sense cap mena de dubte, el pilar de les societats democràtiques, i com no podia ser d'una altra manera la nostra Carta Magna ha recollit aquesta obligació i ha clarificat, de manera impecable, aquesta confusió vinguda dels Pariatges, totalment contrària a la declaració universal dels drets humans, integrada a l'article 5 de la Constitució i doncs al

nostre ordenament jurídic. Aquesta separació entre poders s'imposa encara més en l'àmbit judicial. Els tribunals són els reguladors de la convivència en societat i res no ha de permetre sospitar de la seva imparcialitat. Així ho entenen els tribunals internacionals, força estrictes en aquesta matèria. La jurisprudència del Tribunal Europeu dels Drets Humans n'és el testimoni.

Ara bé, a casa nostra, des de fa uns mesos assistim a diferents moviments del món de la judicatura cap a l'activitat política. Moviments que causen preocupació en poder caure en una desviació criticable d'aquest principi fonamental.

En efecte, si bé res no impedeix que un membre del poder judicial integri la carrera política, sigui quin sigui el camí que tria o la denominació que es vulgui donar a la funció política que desitja ocupar, sembla difícil –si no impossible– un retorn al càrrec d'origen sense danyar la imatge d'imparcialitat requerida de l'òrgan judicial i vulnerar el principi de separació de poders, atesa, en particular, l'exigüitat del país. I això no és acceptable en un Estat de dret.